

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 50/12
V Luxembourg, 26. aprila 2012

Sodba v združenih zadevah od C-578/10 do C-580/10
Staatssecretaris van Financiën proti L.A.C. van Putten, P. Mooku, G. Frank

Pri čezmejni kratkoročni posodbi vozila je treba nacionalni davek ob registraciji vozila izračunati glede na trajanje uporabe vozila

Pravo Unije nasprotuje takemu davku, če se zaračunava v celoti in brezpogojno ob prvi uporabi izposojenega vozila na nacionalnem ozemlju, čeprav zadevno vozilo ni namenjeno predvsem za trajno uporabo na tem ozemlju ali se dejansko ne uporablja tako

Na Nizozemskem se davek ob registraciji vozila (davek AK) zaračuna na osebne avtomobile in motorna kolesa ob njihovem vpisu v evidenco registriranih vozil. Kadar so ta motorna vozila registrirana v drugi državi članici in neodplačno dana na voljo osebi, ki prebiva na Nizozemskem, je treba ta davek plačati ob prvi uporabi tega vozila v nizozemskem cestnem omrežju.

L.A.C. Van Putten in P. Mook sta oba nizozemska državljana s stalnim prebivališčem na Nizozemskem. L.A.C. Van Putten je začasno v zasebne namene uporabljala očetov avtomobil, registriran v Belgiji, P. Mook pa si je izposodil avtomobil od družinskega člana, ki prebiva v Nemčiji. G. Frank je Nemka s stalnim prebivališčem na Nizozemskem. Uporabljala je avtomobil svojega prijatelja, ki živi v Nemčiji.

Pri nadzoru so uradniki nizozemske davčne uprave ugotovili, da so si L.A.C. Van Putten, P. Mook in G. Frank izposodili avtomobile, registrirane v drugih državah članicah, in jih uporabljali na Nizozemskem, ne da bi plačali davek AK. Pri ponovnem nadzoru so bili zaslišani v enakih okoliščinah, zato jim je nizozemska uprava naložila davek v znesku 5.955 EUR za L. A. C. van Putten, 1.859 EUR za P. Mooka in 6.709 EUR za G. Frank.

Davčna uprava je njihove ugovore zoper te odločbe zavrnila, zato so spor predložili nizozemskemu sodišču. Hoge Raad der Nederlanden (nizozemsko vrhovno sodišče), ki je odločalo na zadnji stopnji, je Sodišče vprašalo, ali je davek AK – pri katerem se ne upošteva trajanje uporabe izposojenega vozila v nizozemskem cestnem omrežju in katerega plačilo se naloži, ne da bi osebe imele možnost uveljavljati pravico do oprostitve ali povračila – združljiv s pravom Unije.

Sodišče najprej ugotavlja, da čezmejne posodbe motornih vozil pomenijo pretok kapitala v smislu člena 56 ES.

Nato Sodišče opozarja, da obdavčitev motornih vozil na ravni Unije ni bila usklajena, zato so države članice svobodne pri izvajanju davčnih pristojnosti na tem področju, če jih izvajajo ob upoštevanju prava Unije.

Iz nizozemske zakonodaje izhaja, da je davčni zavezanec pri čezmejni posodbi motornega vozila, ki ni registrirano na Nizozemskem, oseba, ki dejansko razpolaga z vozilom, posledica česar je obdavčitev takih posodb. Nasprotno pa taka posodba ni predmet tega davka, kadar gre za vozilo, registrirano na Nizozemskem. Sodišče meni, da takšno očitno drugačno obravnavanje glede na državo, v kateri je na posodo dano vozilo registrirano, lahko torej te pretoke kapitala naredi manj privlačne in zato pomeni omejitev prostega pretoka kapitala.

Na koncu Sodišče preuči, ali je položaj rezidenta Nizozemske, ki v nizozemskem cestnem omrežju uporablja vozilo, ki je registrirano v tej državi in mu je neodplačno dana na voljo, objektivno primerljiv s položajem rezidenta Nizozemske, ki pod enakimi pogoji uporablja vozilo, registrirano v

drugi državi članici. Glede tega Sodišče ugotavlja, da so lastniki vozil, registriranih na Nizozemskem, davek AK plačali že ob vpisu vozila v nizozemsko evidenco registriranih vozil, vendar so ta vozila namenjena predvsem za trajno uporabo na ozemlju Nizozemske ali pa se tako dejansko uporabljajo.

V skladu z ustaljeno sodno prakso lahko države članice davek ob registraciji naložijo za motorno vozilo, registrirano v drugi državi članici, če je to vozilo namenjeno predvsem za trajno uporabo na ozemlju prve države članice. V tej zadevi pa so zadevne stranke morale plačati celoten znesek davka AK, ne da bi se upoštevalo trajanje uporabe vozil in brez možnosti uporabnikov navedenih vozil, da uveljavljajo pravico do oprostitev ali povračila. Iz spisov, predloženih Sodišču, pa ne izhaja, da so ta vozila namenjena predvsem za trajno uporabo na ozemlju Nizozemske in da so se tako dejansko uporabljala.

Hoge Raad mora presoditi trajanje posodb in dejanskost uporabe izposojenih vozil. Če so vozila, ki niso registrirana na Nizozemskem, namenjena predvsem za trajno uporabo na nizozemskem ozemlju ali se tako dejansko uporabljajo, dejansko ni razlike v obravnavanju osebe, ki prebiva na Nizozemskem in neodplačno uporablja tako vozilo, in osebe, ki pod enakimi pogoji uporablja vozilo, registrirano v tej državi članici, saj je zadnjenavedeno vozilo, ki je prav tako namenjeno predvsem za trajno uporabo na nizozemskem ozemlju, že bilo predmet davka AK ob registraciji na Nizozemskem. V teh pogojih bi bila zahteva glede davka AK ob začetku uporabe vozil, ki niso registrirana na Nizozemskem, v nizozemskem cestnem omrežju upravičena prav tako kot davek, ki ga je treba plačati ob registraciji vozila na Nizozemskem, če je pri navedenem davku upoštevano znižanje vrednosti vozila ob začetku te uporabe. Če vozila niso namenjena predvsem za trajno uporabo na nizozemskem ozemlju ali se dejansko ne uporabljajo tako, pa naj bi obstajala dejanska razlika v obravnavanju in zadevna obdavčitev naj ne bi bila upravičena.

Sodišče zato odgovarja, da pravo Unije nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero se rezidentom te države, ki so si od rezidenta druge države članice izposodili vozilo, registrirano v zadnjenavedeni državi, ob začetku uporabe tega vozila v nacionalnem cestnem omrežju naloži plačilo celotnega davka, ki ga je običajno treba plačati ob registraciji vozila v prvonavedeni državi članici, pri čemer se ne upošteva trajanje uporabe navedenega vozila v tem cestnem omrežju in ta oseba nima možnosti uveljavljati pravice do oprostitev ali povračila, kadar to vozilo ni namenjeno predvsem za trajno uporabo v prvonavedeni državi članici niti se dejansko ne uporablja tako.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe omogoča sodiščem držav članic, da v sporu, ki ga obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106